

ת"פ 14806/03 - מדינת ישראל נגד בר לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-3-14806 מדינת ישראל נ' לוי
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בר לוי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד פנינה כהן-שנדר

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירות איומים.

בכתב האישום נטען, כי ביום 19.2.14 סמוך לשעה 10:00, ביצעו השוטרים אליו טובל ואחרים סיור שגרתי במושב זכריה. לפתע הגיע לכיוון נידית המשטרה רכב מסוג "מזדה" ובו שני אחיו של הנאשם, דור וזיו. האחים פנו לשוטר טובל ושאלו לפרש מעשי במקומם והשוטר אמר להם שאין זה עניינם. דור אמר לשוטר "אל שתשובבו באזרע של הבית שלי". השוטר ביקש מדור פרטים מזהים. בשלב זה הגיע למקום בנסיעה מהירה ג'יפ שבו ניג הנאשם ונעצר ליד השוטר. הנאשם פנה לשוטר טובל ו אמר לו שהוא אחיו של דור ושאל את השוטר בצעקות "אתם לא רוצים להורגע? מי אתם שתשובבו ליד הבית שלי?" במקום החלו להתקבץ אזרחים שהיו במושב והגעו שוטרים נוספים. השוטר טובל ביקש מהנאשם שי נימיר את קולו ואז אמר הנאשם לשוטר "אל תדאגן, אני ארגיע אותך, אני לא כמור מאיים, אני מבצע". השוטר שאל את הנאשם האם הוא מאיים עליו והנאשם אמר "אני לא מאיים, אני מבצע, אל תדאגן". במהלך כל האירוע הנאשם דבר בצעקות תוך שימוש בתנועות ידיים, ולמרות שאחיו ניסו להרחקו מהשוטר המשיך הנאשם להתקבב ליד הבית שלו ולבצע.

2. בתשובתו לאישום שניתנה ביום 29.11.16, כפר הנאשם במיוחס לו. הנאשם אישר כי היה במקומות וכך גם אחיו, וטען כי השוטר ביקש מאחיו תעודת זהה וכשהן לא הייתה ברשותו, השוטר ביקש מאחיו להתקשר לנאשם על מנת שיביא לו את תעודות הזהות מהבית. הנאשם הכחיש כי פנה אל השוטר ואמר לו "מי אתם שתשובבו ליד הבית שלי,

ואישר כי במקום הגיעו אנשים בודדים, גם הם הותקפו על ידי השוטרים. עוד הכחיש הנאשם, כי השמע דברי איום באוזני השוטר וטען כי השוטר הוא שנרג בצורה ברוטאלית.

3. מטעם המאשימה העידו השוטרים אליו טובל, אביב שבת, ודורון כהלוון, והשוטרים לשעבר אוריאל אדרי ושרון מרדי. אמרות החוץ שמסרו עדים אלה הוגשו חלקן או במקומות חקירה ראשית, וכן הוגשו הודעתה הנאשם והודעותיהם של אחיו, דור לוי וזיו לוי (להלן גם: "דור" ו"זיו" בהתאם).

4. מטעם ההגנה העידו הנאשם ושני אחיו, דור וזיו, הוגשו דו"ח חיפוש שערכו השוטרים טל שלום, אליו טובל ושני שוטרים נוספים בביתו של הנאשם, שבוע לפני האירוע נשוא כתוב האישום, דו"ח פעללה שכabb השוטר טל שלום ביחס לאותו חיפוש ותמונות של בית המגורים והמשק של משפחתו של הנאשם.

הראיות

5. דו"ח הפעללה שערכ השוטר אליו טובל (להלן: "אליל"), הודיעתו דו"ח המעצר שערכ הוגשו במקומות חקירה ראשית. בדו"ח הפעללה שנערכ ביום האירוע (ת/2) נכתב, כי במהלך סיור במושב זכירה ניגש אל ה策ות רכב מסווג מזדה ובו שני אזרחים ששאלו אותו מה הוא עשה באותו הזמן והוא ענה להם שהה לא עניינם מה הוא עשה בזמן העבודה שלו. הנה הרכב אמר לו "אל תסתובבו באותו הבית שלי" והוא ביקש מהנאג להציג תעוזת זהות ולדומם את מנוע הרכב. הנאג אמר לו כי אין לו תעוזת זהות וכי הוא יבקש מהו שיביא לו אותה מביתם. הוא שאל את הנאג לשם זההה כדור לוי, ואמר שהוא גור במושב. הוא הבחן כי כסו הימני של דור נפוח וכי הוא לא מוציא את ידו מן הכס ושאל אותו מה יש לו בכיס. דור השיב לו כי אין לו דבר ואמר "אתה יכול לבצע חיפוש". הוא ערך חיפוש על גופו של דור במקומות מוסתר ולא נתפס דבר. בזמן החיפוש דור דבר אליו בצורה מזלזלת ואמר "אתם לא יודעים כלום". לאחר כדקה הגיע למקום בנסעה מהירה ג'יפ לבן נהוג על ידי הנאשם. הנאשם ירד מהג'יפ ומסר תעוזת זהות לנאג המזדה. אליו שאל את הנאשם מי הוא והנאשם הציג את עצמו בשמו ואמר שהוא אחיו של דור וכן צעק "אתם לא רצאים להירגע? מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי?" בעקבות הצעקות אנשים שהיו במכולות הסמוכה יצאו החוצה והתקהלו סביר צוות המשטרה. הוא ביקש מהנאגים שנימיר את קולו והנאשם המשיך לצחוק ואמר "אל תdag, אני ארגיע אותך". הוא שב ובקש מהנאגים שנימיר את קולו וישקול דבריו והנאשם אמר לו "אני לא מאיים אני מבצע, אל תdag". מאיים, אני מבצע". הוא שאל את הנאשם האם מאיים עליו והנאשם אמר לו "אני לא מאיים אני מבצע, אל תdag". בשלב זה הוא הודיע לנאגים כי הוא עצור בגין איומים על קצין משטרת, תפס אותו בידו והוביל אותו לנידית שהגיעה למקום. אליו ציין בדו"ח הפעללה כי התנהגות הנאשם במהלך האירוע כלו הייתה תקיפה ומאיימת ולוותה בנסיבות מיוחדות של הידיים, תוך שהוא התקרב לעברו וצעק עליו. בזמן הכנסתו של הנאשם לנידית, בעל המכולות, אלון סולימני התקרב וקידל את השוטרים.

בדו"ח המעצר של הנאשם (ת/4) כתוב אליו בחלק המתיחס לתיאור נסיבות המקרה "הנ"ל איים עלי שם נפגש הוא יגע בי".

בהודעתו של אליו במשטרת מיום האירוע (ת/3) הוא שב ותייר באופן דומה את האירוע. אליו ציין בהודעתו, כי הנה המזדה זיהה אותו כשוטר מאירוע קודם שאירע ביניהם ימים ספורים קודם לכן. אליו שב ותייר באופן דומה לאמור בדוח הפעללה את הגעתו של הנאשם למקום, את תוכן צעקוותיו ואת מערכו של הנאשם בעקבות הדברים. אליו תיאר כי

הנאשם צעק ללא שום סיבה והאנשים הנוספים יצאו מהמכולת לאחר שהנאשם החל לצעוק ונעו לעברו בצורה תוקפנית. הנאשם הרים והוריד את ידו בצורה חרדה והתקרב אליו, ואחיו של הנאשם חצכו ביןיהם ליבן אליו. אל' תיאר כי הרגש מואים מהסיטואציה שנוצרה, שכן תוך כדי האיום הנאשם הסתכל ושיתות אל תוך עיניו כשהוא קרוב אליו, הרים את ידו והפנה אותה לעברו.

6. בחקירהו הנגדית של אליו הוא נשאל שאלות רבות על חיפוש שערק בבתו של הנאשם שבוע קודם לאירוע ולא זכר האם במועד האירוע נשוא כתוב האישום היה לו צו חיפוש לבתו של הנאשם, טען כי לא נכנס לשטח החצר עם הרכב המשטרה ללא צו והסביר כי למיטב זכרונו, בחצר ביתו של הנאשם שער גינה ובריכה, כך שכלל לא ניתן להיכנס עם הרכב לתוך החצר. העד שלל שוב ושוב טענות לפיהן דבריהם ומעשייהם של הנאשם ואחיו לאורך האירוע העלו את חמתו, שלל כי אמר לאחיו של הנאשם אשר התענין במעשהיו "תן גז", אך אישר כי השיב לשאלת האח בנוגע לפחות מעשיו באותה מקום "זה לא עניינך". אליו עומת עם הסתירה בין האמור בדו"ח הפעולה להודעה בגין מעשיו של אחיו של הנאשם אשר העלו את חשבו, והסביר כי הגם שבהודעה כתוב שהאח הכנס והוציא את היד מהכיס ובדו"ח כתוב שהוא לא הוציא את היד מהכיס, ההטעקות המשונה עם הcis היא שהעלתה את חשבו וטען כי אין הבדל בין האמור בדו"ח לאמור בהודעה. אליו הבהיר כי אחד השוטרים דחף את אלון סולימני, בעל המגולת הסמוכה והבהיר כי דחף את הנאשם, ואישר כי הייתה לו היכרות קודמת עם הנאשם, עם אחיו ועם תושבים רבים של המקום המוכרים לו מתוקף תפקידו בגזירה.

7. דו"ח הפעולה (ת/5) שערק השוטר אביב שבת (להלן: "אביב") הוגש במקום חקירה ראשית. בדו"ח נכתב, כי ביום האירוע נקרא על ידי השוטר אליו טובל לסייע לו בתחנת דלק במושב זכריה, הוא הגיע למקום והבחן באלי מדבר עם חשוד שישב ברכב מזדה לבנה. אליו אמר לו כי אין לאנשים ברכב מסמכים מזהים, כי הוא ביקש מהם לצאת מהרכב וכי הנהג אמר שיתקשר לאחיו על מנת שיביא את רישיון הנהיגה. האח הגיע ומסר את תעוזת הזהות של החשוד, והוא עצמו מסר את התעוזות לשוטר שרון מרדי לזרוק ביצוע בדיקה במסוף ושמע את הנאשם אומר לאלי "אל תdag, אנחנו נפגש, אני לא רק מאים אני אבצע". בשלב זה אליו הודיע לנאים שהוא מעוכב בגין איומים על שוטר, והוא עצמו העלה את הנאשם לנידית ללא שימוש בכח. בחקירהו הנגדית השיב, כי אינו זוכר האם נערכ חיפוש על אחיו של הנאשם, והבהיר כי נוסח האיום שנכתב בדו"ח הפעולה הוא תיעוד של הדברים ששמע ולא פרשנות משלו לדברים, אם כי בסוף חקירתו הוסיף, כי האירוע אינו זכור לו היטב וכי מסתמן בעדותו בעיקר על האמור בדו"ח הפעולה.

8. דו"ח הפעולה שערק השוטר דורון כחלון (להלן: "דורון") הוגש במקום חקירה ראשית. בדו"ח (ת/6) מתואר כי ביום האירוע, כשהיה ברכב עם אביב ושרון, נקרא על ידי אליו, מפקדו, לסייע לו בתחנת הדלק בזכירה. כשהגיעו למקום ראה את אליו מדבר עם חשוד שישב ברכב מזדה לבנה. אליו ביקש מהאנשים שהיו ברכב לצאת וביקש תעוזה מזדה. הנהג הרכב ענה לו כי התעודה בבית וביקש מהחalon שיביא לו אותה מביתו. כאשר הנהג הגיע, הוא הביא את תעוזת הזהות של אחיו. הנאשם קרא לעבר אליו "אל תdag עוד נפגש, אני לא רק מאים אני גם מבצע". בשלב זה אליו הודיע לנאים שהוא מעוכב בחשד לאיומים וזה הנאשם דבר בצורה מתלהמת והשתמש בידו תוך כדי השמעת איומים ושירים לעברו. בנוסף אנשים שהיו בתחנת הדלק התאספו סביב והתחילה לצלם את שאירע. הנאשם הועלה לנידית והם נסעו מהמקום.

בחקירה הנגדית הבהיר דורון כי ראה את דז"ח הפעולה שערף אליו טרם ערך את הדז"ח של עצמו, ולאחר מכן אמר כי אין זכר האם ראה את הדז"ח, אמר שלא זוכר כי נערך חיפוש על גופו של מי מהמעורבים ולא ידע מה החשיד אותם בעיניו אליו, לא זכר מה היה הדין ודברים שקדם לאמירתו המאיימת של הנאשם לאלי ולא שמע שהנאשם אמר לאלי "מי אתם שתסתובבו ליד הבית שלי". בהמשך אמר דורון, כי אUCH של הנאשם הוא שהשמע את דבריו האIOS לפיהם הוא "לא רק מאים אלא גם מבצע", ועמד על הדברים גם בחקירה חוזרת. בនוסף לדז"ח לא זכר האם הייתה תלונה של הנאשם על אלימות מצד השוטרים ואמר שלא ראה שאחד השוטרים דחף את בעל המCOLת או את אחיו של הנאשם.

9. דז"ח הפעולה שערף השוטר אוריאל אדרי (להלן: "אוריאל") הגיע במקום חקירה ראשית. בדז"ח (ת/7) תיאר אוריאל, כי במהלך סיור שגרתי במושב יחד עם אליו, ניגש אליו רכב מסוג מזדה בו ישבו שני חסודים ונוהג הרכב שאל אותם מדוע הסתובבו ליד ביתו. אליו אמר לו שהוא לא ענין שלו ונוהג הרכב הרים את הקול וצעק. הוא ואלי ירדנו מהניידת, אליו ניגש לצד חלון הנוהג ותשאל אותו והוא עצמו ניגש לחלון הנוסע. כעבור מספר שניות הגיעו הגיע הוצאות הנוסע ואלי ביקש מהיושבים ברכב לצאת ממנו. לנוהג הרכב לא היו מסמכים זהיו ואלי ביקש מהם לkraine לקרוב משפחה שביבא אותם. לאחר דקה או שתיים אליו שאל את השניים אם יש עליהם משהו לא חוקי והם ענו לו שלא. אליו שאל אותם אם אפשר לעורוך עליהם חיפוש והם השיבו בחויב. השניים נלקחו למקום מוצנע והוא ואלי ערכו חיפוש על גופם של השניים ולא נתפס דבר. במהלך החיפוש הגיעו למקום הנאשם ברכבו, מסר לנוהג המזדה תעודת זהות ופנה אליו בצעקות ואמר לו "אתם לא רוצים להירגע" אליו אמר לו שיריגע את הדיבור שלו וישΚול את דבריו והנאשם ענה "אני לא רק מאים אני גם מבצע". אליו הודיע לנאשם שהוא עצור בגיןஇום על קצין משטרת והנאשם נלקח על ידי אביב בניידת שלו לתחנת המשטרה. בחקירה הנגדית אמר כי אין זכר את האירוע ועל רוב המכريع של השאלה השיב כי אינו זכר או אינו יודע. העד נשאל האם טרם עדותו שוחח מחוץ לאולם עם העד שרון מרדי, השיב בחויב, אמר שלא שוחחו על התקיק וכי אינו זכר על מה שוחחו.

10. דז"ח הפעולה וזכרו הדברים שכטב שרון מרדי (להלן: "שרון") הגיעו במקום חקירה ראשית. מדו"ח הפעולה (ת/8) עולה, כי ביום האירוע נקרה על ידי אליו לסייע לו בتحנת הדלק בכניסה למושב זכירה, הגיע למקום וראה את אליו מדובר עם חסוד שישב ברכב מזדה לבנה ומיד שני חסודים יצאו מותך רכב זה. לאחר מספר דקות הגיע רכב נוסף מותך מזדה יצא הנאשם, אשר התקדם לעבר אליו, דיבר עמו בטון גובה ומאים תוך שהניף את ידיו באוויר ואמר לו "אל תdag אנחנו נפגש, ואני לא רק מאים אני גם מבצע". תוך כדי כך התבקש על ידי אביב לבדוק את תעודת זהות של דור במסוף, עשה כן, החזיר לאביב את התעודת ואביב העלה את הנאשם לנידית שבה הוא נוהג עד לתחנת המשטרה. בזיכרונו דברים נפרד (ת/9) הוסיף שרון, כי במהלך האירוע נוצרה במקום התקהלות של אנשים שיצאו מותך הקיוסק. בחקירה הנגדית הבהיר שרון כי שוחח עם אוריאל במסדרון בית המשפט טרם הדין, וגם הוא השיב למספר השאלות שנשאלו בחקירה הנגדית כי אינו זכר, אך עמד על כך שכטב את מה שראה וכי לא תיאם את הדברים שנכתבו בדז"ח עם חבריו.

11. בהודעת הנאשם מיום האירוע (ת/1) הוא הבהיר כי אינם על שוטר. לדבריו, אחיו התקשר אליו וביקש ממנו להגיע לכניסה למושב על מנת לתת רישיון נהיגה לשוטרים. הוא הגיע למקום ושאל את השוטר מה עשה בשטח הפרטיו שלו והשוטר התעצבן. הוא המשיך לשאול את השוטר את אותה שאלה שוב ושוב, אך הבהיר כי אינם על השוטר או כי אמר את הדברים המיחסים לו בכתב האישום. הנאשם אמר כי אינו מכיר את השוטר אישית, אמר כי השיחה בין לבין השוטר נערכה בצד ולא ליד שוטרים אחרים והוסיף כי אינו יודע מה השוטר עשה ליד הבית שלו.

12. הנאשם תיאר בעדותו כי ביום האירוע סמור ללחצות, ישב באחד הצימרים שבבעלותו ושמע רכב גדול נכנס למשק חוצה את המשק ונכנס החוצה בצד הדרומי. הוא יצא מבוהל כי שבוע קודם לכן הייתה אצלם גניבה. כעבור דקה וחצי אחיו דור ביקש ממנו להביא לו תעודת זהות לכינסה למושב. כשהגע ראה המולה "זירה פראית" שבה שני טנדרים של הבילוש וראה את אלי. גם שהטנדרים עמדו הוא שמע מהם את אותו צליל של רכב ש"עשה חרקה" ליד ביתו והסיק כי הם שנסעו בשטח המשק. הוא ירד מרכבו, מסר לאלי את תעודת הזהות ושאל אותו שוב ושוב מודיע הוא נכנס למשק ללא צו. אליו לא ענה אף לאחר שהנאשם הרים את הקול וצעק עליו אליו התווכח איתו אמר לו שהוא יעשה מה שרצה וזה הנאשם לא ענה לו. אליו דחף אותו, אזק את ידיו ואמר לו שהוא עצור בחשד לאויומים. הנאשם הראה באמצעות תMOVנות את מבנה המשק ואת נתיב הנסעה של אליו, אמר שבמועד האירוע לא היה שער במשק והוא התקין שער בעקבות האירוע, והכחיש כי איים על אליו. לדבריו, הכיר את אליו אשר ערך בעבר שני CHIPושים בביתו ובאחד מהם נכח הנאשם. הנאשם הוסיף כי היו במקום לפחות עשרה אנשים שחילקם דברו ביניהם וחולקם ניסו לגשר בין השוטר.

13. דור לוי, אחיו של הנאשם, תיאר כי ביום האירוע היה בביתו ושמע רכב נכנס למשק ו"עשה חרקה". הוא יצא מהמשק לראות במה מדובר ושבוע קודם לכן נכנסו למקום גנבים, וראה שני טנדרים. הוא שאל אותם למה הם נכנסו לביתם והשוטר אמר לו "סע, סע מהפה". הוא ניגש לשאול את אותה שאלה את הג הטנדר השני אמר לו "תען גז". השוטר ביקש מהם תעודת זהות, ביקש לעורוך חיפוש וכיבתת את הרכב. מאוחר ולא הייתה לו תעודת זהות הוא התקשר לנאשם וביקש מהם להביא לו את תעודת זהות. השוטר דחף אותו וערך עליו חיפוש והנאשם הגיעו למקום עם תעודת זהות שלו. זיו הכחיש כי נשאל טרם החיפוש האם מחזיק דבר מה לא חוקי, כי הוא או אחיו, זיו, התבקשו לאפשר ביצוע חיפוש או הציעו שיערך עליהם חיפוש. דור הבHIR כי בעת ששמע את ה"חרקה" היה בביתו ויצא עם רכבו לכינסה למושב כדי לבדוק במה מדובר, פעללה האורכת שתי דקות. עוד תיאר דור, כי השוטר אליו נהג להתנצל לו ולחביריו פעמיים קודם קודם לאירוע ואף הגיע פעמיים לביתו כדי לעורך חיפוש.

14. זיו לוי, אחיו של הנאשם, תיאר כי ביום האירוע סמור ללחצות, ראה דרך חלון חדרו טנדר לבן שנכנס לשטח ביתו, "עשה חרקה" ויצא במהירות. הוא קרא לאחיו דור והם נסעו לכינסה למושב, שם ראו שוטרים בטנדר לבן ושאלו אותם מודיע נוכנסו לשטח הפרטி שלהם. השוטר אליו ניגש לאחיו דור ומיד הוציא את מפתח הרכב מהמתנע והוציאו אותו ואת אחיו מהרכב, לקח אותם אל מאחורי הדלק, תפס את דור בחזקה וערך עליהם חיפוש. אליו אמר להם שימරר להם את החים ויתעלל בהם. הם התקשרו לנאשם והנאשם הגיעו ושאל את אליו למה הוא נכנס למשק שלהם בלי צו. אליו השיב לו שזה לא עניינו, דחף את הנאשם, אזק אותו והעליה אותו לנידית. זיו שלל כי אליו שאל אותם אם יש עליהם דבר מה לא חוקי, או כי ביקש את רשותם לעורוך חיפוש, או כי אמר להם שהם רשאי לסרב לחיפוש. לדבריו, אליו לא צעק במהלך השיחה עם הנאשם אלא שהנאשם שאל אותו למה נכנס בלי צו ואלי אמר לו שזה לא עניינו, דחף את הנאשם וזק אותו. כשעומת עם הודיעו במשטרת (ת/10) ועם העובדה שחלק מהפרטאים שמסר בעדותו לא נכתבו בה אמר, שהוא אמר הכל לשוטר, אשר לא כתוב את הדברים. זיו הוסיף, כי אליו התווכח לו ולחביריו ודורש מהם סתוםvr להציג תעודת זהות. לשאלת בית המשפט השיב כי כשראה את הרכב בחצרו סבר שמדובר ברכב משטרת הארץ בשל הספק שהוא לו ניגש לבירר זאת יחד עם אחיו.

15. מדו"ח החיפוש ודוח הפעולה שערך השוטר תל שלום ביחס לחיפוש שנערך בבית הנאשם שבוע קודם לכן (נ/1 ו/2) עולה, כי ביום 12.2.14 נערך בביתו של הנאשם חיפוש על פי צו שלו היו עדים אחיו של הנאשם, ובמהלכו לא

הערכת הראיות

16. אני מקבלת את עדותו של אלי, אשר ניכר כי זכר את האירוע והuid עליו מזכרונו. התרשםתי כי הוא תיאר את שאירע ולא נוצר ספק שהוא היה לו עניין אישי לטפל באשמה שווה על הנאשם. אכן, קיימת סתירה בין דוח הפעולה שעריך (ת/2), בו נכתב שחוודה התעוור עקב לכך שהחכים של דור היה נפוח והוא לא הוציא את היד מהחכים, לבין הודעתו (ת/3), שבה נכתב, כי החשד התעוור עקב לכך שהחכים היה נפוח ודור הכנס והוציא את היד מהחכים. אינני סבורה כי מדובר בסתירה שיש בה כדי להעיב על מהימנותו של העד בקשר לכך שהוא צדדי לאישום, ואני מקבלת כמהימנים את דבריו, לפחות היה לו חשד סביר כי דור מעורב בעבירה כלשהי עקב התעניינות לא שגרתית עם כסו. אומרים עוד כי לטעמי, די היה בעצם הפניה אל השוטרים בשאלות הנוגעות לפשר מעשייהם במקום בנימה התקופנית שבה הדבר נעשה בנסיבות הזמן והמקום שבו נאמרו הדברים, כדי להקים חשד סביר למעורבות של אחיו של הנאשם בפעולות בלתי חוקיות (וראו עניין זה דבריו של אלי בעמ' 28 שורות 7-6). על רקע זה, בקשרו מהשנים להזדהות באמצעות עדות זיהוי הייתה לגיטימית, אף אם הייתה היכרות מוקדמת שלו עם דור ויזו.

דברים אלה נאמרים בבריחת למעלה מן הצורך, ולא אקבע ממצאים בשאלת חוקיות החיפוש שנערך על דור ויזו, שכן קשר בין העבירה המียวחת לנายนם. יש לומר, כי אף אם ניתן היה לקבוע שמדובר בחיפוש בלתי חוקי, לא היה בו משום הצדקה לביצוע המעשים המียวחים לנายนם.

אלי תיאר בעדותו ובמסמכים שעריך, כי הוא ביצע חיפוש על דור בעוד שבדו"ח הפעולה של אוריאל נכתב כי השניים ערכו חיפוש על דור ועל זיו. אינני סבורה כי יש סתירה בין הדברים, כפי שאף הסביר זאת אליו בעדותו (עמ' 30 שורות 7-6), מכל מקום, לנוכח המשקל שייחסתי לעדותו של אוריאל, כפי שיפורט בהמשך, אין בפערו תיאור החיפוש כדי לפגום במהימנותו של אלי.

לא התרשםתי כי אלי מהיר חימה, כפי שניסתה ההגנה לטעון, עם זאת יתכן כי התנהגותו של הנאשם הרגישה אותו והביאה אותו להחלטה לעצור את הנאשם, במקום שבו ניתן היה להסתפק בעיכוב לצורך חקירה. על אף האמור, לא מצאת ראייה לכך כי התנהגותו של הנאשם הביאה את אלי להיטפל אל מי מהם או לטיפול על הנאשם אשמת שווה של איום, שתואר גם בעדותם של אחרים.

17. התרשםתי, כי גם על פי עדותו של אביב ניתן לקבוע ממצאים, ולא מצאת טעם לפיקפק בדברים שאמר. אמנם אביב העד על הדברים בחילוף זמן רב ולא זכר חלק מהפרטים, ואולם לא ראיתי כי הייתה לו מוטיבציה מיוחדת להפليل את הנאשם או את אחיו, או לתמוך באלי רק בשל שירותם המשותף. אביב הגיע לאירוע לאחר תחילתו ותיאר בעדותו ובדו"ח הפעולה שעריך את האיום שהשמעו הנאשם, עמד על כך ששמע את הדברים באוזניו ותיעד אותם כפי שזכר.

18. במסמכים השונים שעריך, תיעד אלי את האיום שהשמע על ידי הנאשם בנסיבות שונות; בדו"ח הפעולה (ת/2) נכתב "אל תdag אני אריגע אוטר" וכן "אני לא כמוך מאים, אני מבצע". דברים בנסיבות דומות נכתבו גם בהודעתו (ת/3) ואילו בדו"ח המעצר שעריך (ת/4), נכתב בחלק הנוגע לתיאורנסיבות המקירה: "הנ"ל אים עלי שם נפגש הוא

יפגע בו". אליו הסביר בעדותו כי בדו"ח המעוצר תיאר את האירוע במילוטיו, וכי האמור בדו"ח המעוצר הוא מה שהוא הבין מתוך דבריו הנאשם (עמ' 34 שורות 7-6) והדברים מקובלים עלי.

בדו"ח הפעולה שכותב אביב נכתב אמונם, כי נוסח האIOS היה "אל תדאג, אנחנו נפגש", ואני לא רק מאיים אלא גם מבצע" אר אין בפער זה לטעמי כדי לפגום בהתרשםותי מעדותם של אליו או של אביב, שכן מطبعם של דברים מסווג זה שאינם נאמרים בחיל סטורי אלא בלחת היצרים ותוך כדי שיח, אשר גם על פי דבריו הנאשם עצמוו, נהול בקהל רם ובצעקות. לאמן הנמנע שהמציאות המדיוק של הדברים לא נחרט בזיכרון של כל העדים באופן זהה, ואולם נוסח האIOS שעליו העידו דומה בעיקרו.

19. אשר לדרכו, התרשםתי כי הוא לא ذכר כלל את האירוע. הוא לא התבקש לתאר את האירוע בחקירה ראשית, ובדבריו בחקירה נגידית סתרו את דבריו בדו"ח הפעולה בפרט מהותי, שהוא זהות האדם שהשמי את האIOS. הגם שעל חלק מהשאלות בחקירה נגידית השיב תשובה עניינית, עדותו לא הותירה רושם המאפשר להסתמך עליה בהיבט כלשהו. העובדה שהעד לא שלל באופן מוחלט כי ערך את דו"ח הפעולה לאחר שראה את הדו"ח שערך אליו (עמ' 40 שורה 19), מקשה לקבוע ממצאים גם על סמך דו"ח הפעולה שערך ולא ינתן לו משקל.

20. עדותו של אוריאל לא הותירה רושם טוב. עד זה, שאינו משרת עוד כ舅וטר, הגיע לעדות לאחר שהוצאה נגדו צו הבהאה. בשל הגשת אמרת החוץ שערך, הוא לא נדרש להעיד בחקירה ראשית, ובתחילת חקירותו הנגידית אמר שאינו זוכר את האירוע. אמונם חלף זמן רב מאז האירוע, ואולם נראה היה שאוריאל גם לא עשה כל מאמץ להזכיר בדבר, ומיהר להסביר על רובן המכريع של השאלות שנשאל, כי אינו יודע או אינו זוכר, לעיתים אף לפני שהסתUNITYה השמעת השאלה. לגבי חלק אחר של השאלות אמר שאינו מבין אותן, הגם שלא היו מורכבות במיוחד. באוריאל הותח בחקירה נגידית, כי שוחח עם שרון לפני הדיון והוא אישר את הדברים. כשנשאל בחקירה חוזרת האם דיברו על המשפט השיב, כמעט בלחש ובעיניים מושפלות, בשילילה, וכשנשאל על מה שוחחו אמר "לא זכר", הגם ששיחה זו נערכה דקוטר ספורות קודם לכך. עדותו של אוריאל אינה מאפשרת לקבוע ממצאים ויש ספק במהימנותה, ובשל כך, כמו גם בשל העובדה שהעד לא שלל את האפשרות כי ערך את דו"ח הפעולה לאחר שעיין בדו"חות של שוטרים אחרים (עמ' 47 שורות 24-29), לא מצאתו גם להסתמך על האמור בדו"ח שכתב. יש לומר, כי לא התרשםתי כי התנהלותו של העד נובעת מהתוך חשש להיעיד במשפט או בשל עניין כלשהו בתוצאתו, אלא מחוסר רצון ועניין מוחלט ליטול חלק בהליך משפטי הנוגע לאירוע שאירע לפני מספר שנים, בעת שירותו הצבאי אותו סיים זה מכבר. בשל כך, אין עדות זו כדי להעיב על משקל יתר הראיות שהתקבלו.

21. העד שרון נשאל בראשית חקירותו הנגידית האם שוחח עם אוריאל בעת שהמתינו במסדרון בבית המשפט טרם העדות (עובדה שהצדדים לא חלקו עלייה) והשיב בשילילה מוחלטת, בניגוד לדבריו של אוריאל שאישר את דבר קיומה של שיחה. מדובר באי אמרתאמת בעניין מהותי, שאינה מאפשרת ליתן כל אמון בעדותו של שרון או בדו"ח הפעולה שערך.

22. עדותו של הנאשם בבית המשפט אינה עולה בקנה אחד עם תיאור האירוע ואופיו כפי שתוארו בחקירה המשפט ולא ניתן לקבללה. בעוד שבבודעתו במשטרת תיאר אירוע של שיח עם השוטר שלא לווה בהתנהלות חריגה כלשהי ואמר "אני והוא ניהלנו שיחה מצדrophic שוטר לא היה ליידי" (ת/1 שורה 22), בעדותו בבית המשפט תיאר "זירה

פראית" (עמ' 53 שורה 31), "זירת פשע" (עמ' 56 שורה 27), תיאר כי השיח התנהל בנסיבות "אני צעקי כי רציתי להבהיר למה הוא נכנס אלינו למשק" (עמ' 54 שורה 26) ואף תיאר כי במקום היו אנשים נוספים (עמ' 57 שורות 19-27). דבריו של הנאשם במשטרה אף סותרים את דבריו של דור בהודעתו במשטרה (ת/9 שורות 15-16), בה תיאר כי עמד לצד הנאשם ואלי בעת חילופי הדברים ביניהם.

בהודעתו במשטרה ואף בתשובתו לאישום, הנאשם לא טען כי אליו דחף אותו, והדברים גם לא נאמרו בהודעתו של דור במשטרה (ת/9). טענה כבושא זו נשמעה לראשונה בעדותו של הנאשם בבית המשפט ויש גם בה כדי להעיב על משקל העדות.

23. בעדותו של דור בבית המשפט הוא לטענה כמעט ולא תיאר בעצמו את האינטראקציה שהתרחשה בין הנאשם לאלוי, והדברים עולים רק מתווך הودעתו במשטרה, בה טען כי אליו אמר לו ולנאים "אתם תראו מי אני, אני אראה לכם" (ת/9 שורה 12), ביטוי שאלוי חוזר עליו, לטענות, מספר פעמים, והכחיש כי הנאשם איים על השוטר במילימט המתוירות בכתב האישום. השוואת הדברים לדברים שאמר זיו בהודעתו במשטרה (ת/10) מלמדת, כי זיו לא תיאר דברים דומים שנאמרו על ידי אליו. עם זאת, גם דור וגם זיו תיארו, כי כשאלו את אליו מה עשו במקום הוא השיב להם ש"זה לא עניינם", עובדה שאלוי לא חלק עליה. דור אמר בעדותו בבית המשפט, בדרך אגב, כי אליו דחף את הנאשם, ואולם זקרה של טענה זו לא בא בהודעתו במשטרה, ומדובר בגרסה כבושא.

24. גם שדיו נכח באירוע, הוא לא נשאל בבית המשפט באופן מפורש על ידי מי מהצדדים על דברי האIOS המינויים לנאים בכתב האישום, ואילו שנסאל על כך בהודעתו במשטרה השיב כי אין זוכר מה אמר הנאשם (ת/10 שורה 15). משך אין בעדותו של עצמו כדי לתרום דבר בעניין זה, ואולם העובדה כי לא נשאל על כך מפורשות על ידי ההגנה יש בה כדי להעלות תמייה שהוא בעל משקל ראוי לחובת הנאשם. לא ניתן לסמן ממצאים גם בעניינים אחרים על עדותו של זיו, בשל סתרות מסוימות שעלו בינה לבין ראיות אחרות: כך למשל טען בהודעתו במשטרה כמו גם בעדותו במשפט כי אליו דחף את הנאשם, טענה, שכאמור, לא טענה לא על ידי הנאשם ולא על ידי דור בהודעתיהם במשטרה. בנוסף, זיו טען בעדותו במשפט כי בעת החיפוש אליו אמר לו ולאחיו שמרר להם את החיים, טענה שלא נזכרה בהודעתו במשטרה. אמנם זיו טען כי אמר במשטרה דברים שלא נכתבו, ואולם לא מצאתי לקבל טענה זו, שכן גובה הودעתו של זיו נכלל ברשימה עדי התביעה, ואולם המסמכים שערך הוגשו בהסכמה ללא חקירה נגדית.

ממצאים עובדיים ומסקנות

25. גם שבhudעתו במשטרה טען הנאשם כי אינו מכיר את אלוי היכרות אישית, הודה בעדותו במשפט כי הכיר אותו מאירועים קודמים בהם ערך חיפוש ב ביתו. הנאשם טען, כי העובדה שנערכו ב ביתו שני חיפושים על ידי המשטרה לא הפרעה לו (עמ' 56 שורה 16). טענה זו היא בלתי מהימנה כשלעצמה, ועוד יותר בלתי סבירה, על רקע דבריו של הנאשם בהמשך עדותו, לפיהם באחד האירועים נוצרה סיטואציה של אלימות במהלך החיפוש (עמ' 57 שורה 13).

דור ודי תיארו היכרות קודמת בלתי נעימה עם אלוי. זיו אמר בעדותו "**גם בעבר הוא היה מציק לי ולחברים שלי...** **הינו ישבים בגין שעשויים והוא היה יוצא לנו מהעצים והיה מבקש שנציג תעודת זהות סטם**" (עמ' 63 שורות 6-5) ואילו דור אמר: "**טובל זהה התנצל אלינו הרבה הרצה פעמים. שבוע לפני הוא עשה חיפוש בבית... בא ועשה**

חיפוש היה כניסה למושב ומחפש את כל הנוער במושב" (עמ' 59 שורות 22-19).

26. מתוך דברי הנאשם ואחיו התרשםתי, כי בלבם של השלושה היה כעס על אליו, בשל מה שעלה פי תחשותם היה רדיפה והתנצלות נמשכת שלו כלפים וככלפי חבריהם, וכי האירוע הנוכחי, בו סברו כי אליו נכנס עם הרכב המשטרת לשטח המשק שלהם, ובמהמשך סירב לענות על שאלותיהם בנוגע למעשה, הציג את זעמו עליון, בעיקר את זעמו של הנאשם.

ה הנאשם עצמו הסביר בעדותו כי לא נמצא להتلונן על התנהגותו של אליו במח"ש, לא ביחס לאירוע זה ולא ביחס לאירועים קודמים, אך נראה כי באירוע דנן גמלה החלטה בלבו "להעמיד את אליו על מקומו" ולהפסיק, את מה שהוא תפס, כהתנצלות אליו ואל בני משפחתו.

27. על יסוד הריאות שהתקבלו ניתן לקבוע, כי ביום האירוע השוטרים ערכו סיור שגרתי במושב שבו מתגורר הנאשם, בשני kali רכב, נסעו קרוב למשק של הנאשם, ואיה מוכנה להניח לטובת הנאשם, כי אחד מכל הרכב אף נכנס לשטח המשק עשה סיבוב ויצא ממנו, ללא שהוא לשוטרים צו חיפוש המאפשר כניסה לשטח הפרטיה הנכלול במשק. יש לומר, כי כפי שניתן לראות בתמונות שהוגשו מטעם ההגנה, המשק לא היה באותו עת סגור בשער, אלא שטח פתוח שבצדו מספר מבנים ומרכזם בריכת המוקפת בגדר. עוד יש להוסיף, כי אף אם ניתן להניח שהייתה כניסה של אחד מכל הרכב אל המשק, לא ניתן כלל לקבוע שמדובר היה ברכב שאל ואורייאל נסעו בו, שכן במקום היו שני רכבי משטרת, ואיש מהשוטרים שנסעו ברכב הנוסף כלל לא נשאל על נושא זה.

28. אחיו של הנאשם דור ויזו ניגשו לכינסה למושב ושאלו את אליו מה עשה סמוך לבitem והוא ענה שזה לא עניינם. הם שאלו את השוטרים מדוע נכנסו לבitem ולא צו והשוטרים ביקשו מהם לקבות את רכבם, לצאת מהרכב, להזדהות בתעודה זהות וערכו על גופם חיפוש. מאחר ולדור לא הייתה תעודה זהות הוא ביקש מה הנאשם שיביא לו את התעודה מבitem, וה הנאשם הגיע למקום ברכבו עם התעודה. הנאשם זעם על השוטרים, הן בשל האירוע הנוכחי, הן בשל אירועים קודמים בהם היה מעורב אליו, ופנה אל אליו בצעקות ובידיים מונפות ואומרו "אתם לא רוצים להירגע" ו"מי אתם שתסתהבו ליד הבית שלי". לאחר שאליו ביקש מה הנאשם לשקל את דבריו וה הנאשם הוסיף לצעוק, אליו שאל אותו אם מאיים עליו וה הנאשם אמר "אני לא רק מאיים אני גם מבצע".

29. כאמור לעיל, שאלת חוקיות החיפוש שנערך על גופם של דור ויזו אינה רלבנטית לאירוע, ואף אם ניתן היה לקבוע כי השוטרים נכנסו עם רכבם לשטח הפרטיה השיר לנאים שלא הייתה להם צו חיפוש, מן הראו היה שה הנאשם יפנה בעניין לגורמים המוסמכים ולא היה בכך כדי להצדיק השמעת אויומים כלפי השוטרים לאחר שכבר יצאו מהmarket והשלימו את החיפוש.

משמעות דבריו של הנאשם

30. ההגנה לא חקרה על כך כי תוכן דבריו של הנאשם הם איום ממשמעותו בסעיף 192 לחוק העונשין. מכל מקום, הדברים שהשמעו הנאשם תוך כדי צעקות והנפנות ידיהם הם דברים בעלי תוכן מאיים בפגיעה שלא כדין

בשוטר. הנאשם הכחיש את אמרית הדברים וממילא לא טען כי התכוון לנ��וט ביחס לאלי וליתר השוטרים, מעשה חוקי כלשהו- נהפוך הוא: הנאשם הבahir בעדותו מודיע לדעתו פנינה לרשות המוסמכות לא תועיל. דברים אלה מלמדים כי בדבריו הנאשם התכוון להפחיד את השוטרים לבלי ישובו לקרבת ביתו.

31. לנוכח האמור לעיל, שהוכחו יסודות עבירות האיוומים מעבר לספק סביר, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שויוכסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד הצדדים